

Levendefødte, uafvendeligt døende børn efter aborter skal have omsorg

Landets fødeafdelinger har nu fået mere præcise retningslinjer fra Sundhedsstyrelsen om, hvordan de skal behandle levendefødte, uafvendeligt døende børn, der er kommet til verden efter en sen abort. Det er sket, efter at Folketingets Ombudsmand har været i dialog med sundhedsmyndighederne.

Spørgsmålet har i længere tid været reguleret af en vejledning, hvoraf det fremgår, at børnene skal have "fornøden omsorg". Men det var ikke præciseret, hvad det nærmere betyder.

Efter at Folketingets Ombudsmand gik ind i sagen, har Sundhedsstyrelsen den 30. november 2011 skrevet til alle landets fødeafdelinger og præciseret reglerne på området. Styrelsen har uddybet, hvordan man udviser omsorg over for et uafvendeligt døende barn. Barnet "(...) bør ikke efterlades, men der bør stiltfærdigt være et andet menneske i dets nærhed (...)", indtil det dør. Og styrelsen har skrevet til fødeafdelingerne, at de skal lave en skriftlig, lokal instruks, hvis der ikke allerede er en.

Folketingets Ombudsmand, Jørgen Steen Sørensen:

"Det er vanskeligt at fastsætte regler på menneskelivets absolutte yderområder. Ikke desto mindre er det vigtigt, at der er retningslinjer, der både kan sikre børnenes ret til omsorg, men som også kan hjælpe personalet på landets fødeafdelinger i en vanskelig situation."

Ombudsmanden gik ind i sagen efter nogle artikler i Ekstra Bladet i april 2011. Det fremgik af artiklerne, at levendefødte børn skulle være blevet overladt til at dø alene i skyllerum.

Sundhedsstyrelsen vil om et års tid skrive til fødeafdelingerne for at sikre, at de lokale instrukser er udarbejdet. Ombudsmanden har bedt myndighederne om at holde ham underrettet. På den måde følger han fortsat sagen.

(J.nr. 12/00236)

9. maj 2012

NYHED

Yderligere oplysninger kan fås hos Folketingets Ombudsmand Jørgen Steen Sørensen på mobiltelefonnummer: 20 44 90 93.

FAKTA

Spørgsmålet om behandlingen af levendefødte, uafvendeligt døende børn er reguleret i Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 9623 af 31. august 2005 om kriterier for levende- og dødfødsel mv. Det fremgår bl.a. af vejledningen, at hvis et foster/barn udviser livstegn, efter det er født eller fremhjulpet, er der tale om et levendefødt barn. Det gælder uanset svangerskabets alder, og uanset om baggrunden måtte være et indgreb efter abortlovens regler.

Er barnet uafvendeligt døende, skal det have "fornøden omsorg". Er barnet levedygtigt, skal det have "fornøden behandling".

I brev af 30. november 2011 skrev Sundhedsstyrelsen bl.a. følgende til landets fødeafdelinger:

"(...) Sundhedsstyrelsen har ikke tidligere præciseret, hvad der skal forstås ved 'fornøden omsorg'. Det er Sundhedsstyrelsens vurdering, at fødeafdelingerne selv har gode forudsætninger for at vurdere dette krav, og for at opfylde det. På baggrund af den konkrete sag vil styrelsen præcisere, at 'fornøden omsorg' indebærer mere end blot den sundhedsfaglige behandling. Et barn, som er uafvendeligt døende efter ekstremt for tidlig fødsel/sen abortus provocatus, bør ikke efterlades, men der bør stilfærdigt være et andet menneske i dets nærhed, indtil livstegn ophører. Ved et protraheret forløb, skal det sikres, at passende lejring eller smertelindring effektueres efter en gentagen jordemoderfaglig vurdering af behovet.

...

Kvinden vil i nogle tilfælde, hvor der er livstegn i en periode, ikke kunne eller ønske at se barnet eller have det hos sig. Det er så afdelingens ansvar at sikre, at der er et andet menneske hos barnet, samt at de fysiske rammer er passende og egnede til, at den fornødne omsorg kan udøves, så længe barnet viser livstegn.

Afdelingen skal udarbejde en skriftlig instruks for varetagelse af ovenstående, hvis en sådan instruks ikke allerede findes."

Ombudsmandens afsluttende brev i sagen kan læses her.

NYHED

Sagen er optaget i Folketingets Ombudsmands beretning for 2012 og kan læses her.

Folketingets Ombudsmand er jurist og valgt af Folketinget til at behandle klager over offentlige myndigheder. Ombudsmanden kan kritisere og anbefale myndigheder at ændre deres afgørelser. Hvert år får ombudsmanden mellem 4.000 og 5.000 klager fra borgere, der mener, at en myndighed har begået fejl. En typisk fejl kan være en kommune eller anden myndighed, der har været for længe om at svare på et brev eller truffet en forkert afgørelse. Ombudsmanden tager også selv sager op, for eksempel efter omtale i en avis, ligesom han ofte er på inspektion i blandt andet fængsler og psykiatriske afdelinger. Cirka 90 medarbejdere er ansat ved Folketingets Ombudsmand.